Zaak 63/88 R

C. Maindiaux en anderen
tegen
Economisch en Sociaal Comité

„Kort geding — ambtenaren — opschorting van tenuitvoerlegging — verkiezing personeelscomité"

Beschikking van de president van de Vierde kamer van het Hof van 15 maart 1988 1659

Samenvatting van de beschikking

Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Voorlopige maatregelen — Voorwaarden — Ernstige en onherstelbare schade
(EEG-Verdrag, artikelen 185 en 186; Reglement voor de procesvoering, artikel 83, paragraaf 2)

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT
VAN DE VIERDE KAMER VAN HET HOF
15 maart 1988 *

In zaak 63/88 R,

C. Maindiaux,

R. Muller en

Fr. Patterson,

* Procestaal: Frans.

ambtenaren van het Economisch en Sociaal Comité, bijgestaan en vertegenwoordigd door J.-N. Louis, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij Y. Hamilius, advocaat aldaar, 11, boulevard Royal,

verzoekers,

tegen

Economisch en Sociaal Comité, vertegenwoordigd door D. Brüggemann als gemachtigde, bijgestaan door A. Bonn, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende aldaar te diens kantore, 22, Côte d'Eich,

verweerder,

betreffende een verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van het besluit van het stembureau van het ESC van 8 februari 1988, om de verkiezingen van de leden van het personeelscomité te organiseren volgens het zogenoemde „Supar"-stelsel en de voor 17 maart 1988 vastgestelde verkiezingen uit te stellen,

geeft

DE PRESIDENT VAN DE VIERDE KAMER,

rechtdoende krachtens de artikelen 9, paragraaf 4, en 96 van het Reglement voor de procesvoering,

de navolgende

Beschikking

1 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 29 februari 1988, hebben C. Maindiaux, R. Muller en Fr. Patterson, ambtenaren van het Economisch en Sociaal Comité (hierna: ESC), een verzoek in kort geding ingediend strekkende

tot opschorting van de tenuitvoerlegging van het besluit van het stembureau van het ESC van 8 februari 1988 om de verkiezingen van de leden van het personeelscomité te organiseren volgens het zogenoemde „Supar"-stelsel, en de voor 17 maart 1988 vastgestelde verkiezingen uit te stellen.

2 Blijkens het dossier heeft het bureau van het ESC bij besluit 1896/75 A van 28 juli 1975 de bepalingen vastgesteld betreffende de samenstelling en de werking van het personeelscomité van die instelling. Artikel 5, eerste alinea, van dat besluit luidt: „De leden van het personeelscomité worden gekozen onder de voorwaarden welke door de algemene vergadering van de ambtenaren van het Economisch en Sociaal Comité zijn vastgesteld. Deze dient uiterlijk een maand vóór het aflopen van het mandaat van het voorgaande comité plaats te vinden..." Het kiesstelsel en de regels betreffende de verkiezing van het personeelscomité zijn laatstelijk vastgesteld bij het „Reglement voor de verkiezing van het personeelscomité" (CP 153/83) van 4 maart 1983, waarbij een evenredig kiesstelsel („Supar" genoemd) werd ingevoerd.

3 Op 21 maart 1985 werd een algemene vergadering van het personeel bijeengeroepen voor 25 maart daaraanvolgend. Op de agenda stonden onder meer de samenstelling van het stembureau met het oog op de verkiezing van het nieuwe personeelscomité, daar het mandaat van het oude op 20 april 1985 afliep. De afdeling ESC van de Vakbondsvereniging, een ambtenarenvakbond, stelde bij die gelegenheid voor, het bestaande kiesreglement te wijzigen. Voor de bespreking van dit punt werd de vergadering verdaagd tot 19 april 1985. Tijdens de algemene vergadering van die datum werd een nieuw kiesstelsel, en wel een meerderheidsstelsel aangenomen. Met het oog op de aanstaande verkiezing van het personeelscomité besloot de algemene vergadering voorts, dat het nieuwe kiesstelsel onmiddellijk van toepassing zou zijn.

4 Op 22 april 1985 diende H. Müllers namens zijn vakbond (de afdeling ESC van de Fédération de la fonction publique européenne, „FFPE") bij de voorzitter van het ESC een verzoek in, waarin hij te kennen gaf dat de wijziging van het kiesreglement onwettig was, nu daartoe was besloten tijdens een personeelsvergadering daags voor de afloop van het mandaat van het aftredend personeelscomité, terwijl die vergadering volgens artikel 5 van besluit nr. 1896/75 A ten laatste één maand vóór dat tijdstip plaats had moeten vinden. Op die grond verlangde verzoeker van de voorzitter van het ESC, dat deze de voorzitter van het door de algemene verga-

dering van 19 april 1985 aangewezen stembureau erop zou wijzen, dat de verkiezing van het personeelscomité voor de jaren 1985-1987 diende te verlopen volgens het kiesstelsel neergelegd in het „Reglement voor de verkiezing van het personeelscomité" (CP 153/83) van 4 maart 1983.

5 Bij brief van 24 april 1985 weigerde de voorzitter van het ESC op dit verzoek in te gaan.

6 Op 17 mei 1985 stelden C. Diezler, R. Deasy, S. Finc-Jensen, H. Müllers en L. Ricci bij het Hof van Justitie beroep in tegen het ESC (zaak 146/85), strekkende tot nietigverklaring van:

a) het reglement of de tekst, goedgekeurd door de algemene vergadering van het personeel van het ESC van 19 april 1985, betreffende het stelsel voor de verkiezing van het personeelscomité;

b) alle krachtens die tekst verrichte handelingen, inzonderheid de voor 10 juni 1985 bepaalde verkiezingen voor het personeelscomité, alsook elke aanwijzing door het personeelscomité van vertegenwoordigers in diverse organen;

c) voor zoveel nodig, de afwijzing van de door de vierde verzoeker, H. Müllers, op 24 april 1985 ingediende klacht.

7 Bij op dezelfde dag ingeschreven verzoekschrift vorderden verzoekers in kort geding opschorting van de verkiezingen voor het personeelscomité tot na de uitspraak van het arrest van het Hof.

8 Bij beschikking van 11 juni 1985 van de president van de Derde kamer werden de verkiezingen voor het personeelscomité opgeschort in afwachting van het arrest in de hoofdzaak.

9 Op 18 juli 1985 dienden dezelfde vijf verzoekers een klacht in, die gericht was tot de voorzitter, de secretaris-generaal en het tot aanstelling bevoegd gezag van het ESC en waarin zij verzochten „te constateren dat het op 19 april 1985 vastgestelde kiesreglement nietig is", en de voorzitter van het stembureau mee te delen dat dit reglement bij de verkiezing van het personeelscomité niet mocht worden toegepast. Bij nota van 29 oktober 1985 werd deze klacht niet-ontvankelijk verklaard.

10 Na deze afwijzing stelden genoemde verzoekers op 23 december 1985 een nieuw beroep in (zaak 431/85), eveneens strekkende tot nietigverklaring van het besluit betreffende het door de vergadering van het personeel van het ESC van 19 april 1985 goedgekeurde nieuwe verkiezingsreglement, alsmede van alle krachtens die tekst verrichte latere handelingen en van de afwijzing door het ESC van de klacht van 18 juli 1985; tevens verzochten zij het Hof te verklaren, dat het ESC de passende maatregelen moest nemen om te voorkomen dat de besluiten waartegen het beroep tot nietigverklaring was gericht, enig gevolg zouden sorteren.

11 Bij beschikking van 25 juni 1986 besloot het Hof de zaken 146/85 en 431/85 voor de mondelinge behandeling en het arrest te voegen.

12 In zijn arrest van 27 oktober 1987 (Jurispr. blz. 4283) verklaarde het Hof het beroep in zaak 146/85 niet-ontvankelijk behalve voor wat H. Müllers betrof, terwijl het in zaak 431/85 het beroep van H. Müllers niet-ontvankelijk verklaarde. Verder werden het besluit van de algemene vergadering van het personeel van het ESC van 19 april 1985, betreffende het stelsel voor de verkiezingen van het personeelscomité van die instelling, zomede de besluiten van de voorzitter van het ESC houdende afwijzing van de klacht van H. Müllers van 22 april en van de andere verzoekers van 18 juli 1985, nietig verklaard.

13 Na dit arrest van het Hof verzocht de secretaris-generaal van het ESC bij nota van 5 november 1987 de op 19 april 1985 aangewezen voorzitter van het stembureau de verkiezingen van het personeelscomité te organiseren volgens het op 20 maart 1985 geldende „Supar"-stelsel. Daar de leden van het stembureau zich niet in staat achtten om de verkiezingen op basis van dat stelsel behoorlijk te organiseren, traden zij op 9 november 1987 af.

14 Bij op 20 november 1987 neergelegd verzoekschrift hebben C. Maindiaux en anderen, interveniënten in de gevoegde zaken 146 en 431/85 een — thans bij het Hof aanhangig — verzoek tot interpretatie van 's Hofs arrest van 27 oktober 1987 ingediend.

15 Na het aftreden van het stembureau riep het personeelscomité een algemene vergadering bijeen, die plaatshad op 11 december 1987 en tijdens welke een nieuw stembureau werd aangewezen.

16 Op 8 februari 1988, na uitvoerige ruggespraak met de secretaris-generaal van het ESC, besloot het stembureau de verkiezingen van het personeelscomité te houden op 17 maart 1988 volgens het „Supar"-kiesstelsel.

17 Op 29 februari 1988 hebben Maindiaux, Muller en Patterson beroep ingesteld tot nietigverklaring van het besluit van het stembureau van 8 februari 1988 en van andere handelingen, besluiten of adviezen van de secretaris-generaal van het ESC. Op dezelfde datum hebben zij het onderhavige verzoek in kort geding ingediend.

18 Verweerder heeft op 8 maart 1988 schriftelijke opmerkingen ingediend. Daar de schrifturen van partijen alle nodige gegevens bevatten om op het verzoek in kort geding te kunnen beslissen, was het niet noodzakelijk partijen ter terechtzitting te horen.

19 Volgens verzoekers is het verzoek in kort geding ontvankelijk, aangezien overeenkomstig 's Hofs arrest van 29 september 1976 (zaak 54/75, de Dapper, Jurispr. 1976, blz. 1381) rechterlijke toetsing van handelingen in verband met de verkiezingen voor het personeelscomité mogelijk is in het kader van een tegen de betrokken instelling gericht beroep. Bovendien hebben verzoekers eerst administratieve klachten ingediend tegen de diverse besluiten om de verkiezing van de leden van het personeelscomité volgens het „Supar"-kiesstelsel te organiseren.

20 Met betrekking tot de vraag of opschorting van de tenuitvoerlegging aanvankelijk gerechtvaardigd voorkomt, betogen verzoekers, dat het besluit van het stembureau om de verkiezingen te organiseren volgens het „Supar"-kiesstelsel, in strijd is met artikel 5 van besluit 1896/75 A, dat bepaalt dat het kiesstelsel uitsluitend door een algemene vergadering aan het einde van de mandaatperiode kan worden vastgesteld en dat dat stelsel slechts kan worden verlengd indien de algemene vergadering uitdrukkelijk daartoe besluit. Elk besluit waarbij een kiesstelsel wordt opgelegd dat niet is vastgesteld door een algemene vergadering aan het einde van de mandaatperiode van het aftredende personeelscomité, zou derhalve onwettig zijn.

21 Wat de spoedeisendheid betreft, voeren verzoekers aan, dat het door het stembureau gekozen kiesstelsel de uitslag van de verkiezingen zal beïnvloeden. Indien de verkiezingen volgens het „Supar"-stelsel zouden verlopen en het Hof vervolgens de onregelmatigheid ervan zou vaststellen, dan zou een gehele reeks latere handelingen onwettig zijn; de daardoor onherroepelijk veroorzaakte ernstige schade zou zonder een reeks onomkeerbare verstoringen te veroorzaken, nooit volledig kunnen worden hersteld. Het geschil tussen verzoekers en het ESC zou het uitvloeisel zijn van het besluit van de secretaris-generaal van het ESC om na 's Hofs arrest van 27 oktober 1987 de verkiezingen van de leden van het personeelscomité volgens het „Supar"-stelsel te organiseren.

22 Het ESC concludeert tot afwijzing van het verzoek in kort geding, omdat zowel de „fumus boni juris" als de voor een voorlopige voorziening vereiste spoedeisendheid ontbreekt.

23 Met betrekking tot het ontbreken van de „fumus boni juris" betoogt het ESC, dat het beroep tot nietigverklaring kennelijk niet-ontvankelijk is, omdat verzoekers geen belang bij dat beroep hebben. In het op 29 februari 1988 ingestelde beroep tot nietigverklaring en in het verzoek in kort geding van dezelfde datum herhalen verzoekers immers enkel de opvatting die zij als interveniënten in de zaken 146 en 431/85 hebben voorgedragen en verdedigd, welke zaken door 's Hofs arrest van 27 oktober 1987 zijn beslist. Het verzoek in kort geding is voorts niet-ontvankelijk omdat de zogenoemde besluiten van de secretaris-generaal van het ESC in werkelijkheid slechts adviezen over het toe te passen kiesstelsel zijn en deze adviezen noodzakelijk waren om overeenkomstig artikel 176 EEG-Verdrag de uitvoering van 's Hofs arrest te verzekeren. Het verzoek in kort geding is in ieder geval ongegrond, aangezien het arrest van 27 oktober 1987 ten aanzien van het door verzoekers aan de orde gestelde probleem volstrekt duidelijk is.

24 In de tweede plaats meent het ESC, dat er geen sprake is van spoedeisendheid, aangezien verzoekers geen ernstige en onherstelbare schade zullen lijden indien hun verzoek om opschorting van de voor 17 maart voorziene verkiezingen voor het personeelscomité zou worden afgewezen. Toekenning van de door verzoekers gevraagde voorzieningen zou integendeel zeer schadelijk zijn voor de belangen van het personeel in het algemeen, aangezien dit al bijna drie jaar wordt vertegenwoordigd door een personeelscomité dat enkel lopende zaken kan afhandelen. Al bij al is het ESC van oordeel dat een nieuw uitstel van de verkiezingen, waarom verzoekers vragen, ernstige en onherstelbare schade zou toebrengen niet aan de verzoekers, doch aan het gehele personeel van de instelling en, bijgevolg, aan de instelling zelf.

25 Volgens artikel 185 EEG-Verdrag heeft een bij het Hof van Justitie ingesteld beroep geen schorsende werking. Het Hof kan echter, indien het van oordeel is dat de omstandigheden zulks vereisen, opschorting van de uitvoering van de bestreden handeling gelasten. Het kan ook iedere andere voorlopige maatregel voorschrijven die noodzakelijk is.

26 Volgens artikel 83, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering is voor opschorting van tenuitvoerlegging en voor een beschikking houdende voorlopige maatregelen vereist, dat er omstandigheden worden aangevoerd waaruit blijkt van spoedeisendheid, alsook middelen die de toekenning van dergelijke maatregelen voorshands kunnen rechtvaardigen.

27 Het is vaste rechtspraak van het Hof, dat de door artikel 83, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering verlangde spoedeisendheid van het verzoek in kort geding moet worden getoetst aan de vraag of een voorlopige beslissing noodzakelijk is ter voorkoming van ernstige en onherstelbare schade voor de partij die om de voorlopige maatregel verzoekt (zie bij voorbeeld beschikking van 6 februari 1986, zaak 310/85 R, Deufil, Jurispr. 1986, blz. 537).

28 In casu hebben verzoekers niet aangetoond, dat de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hun ernstige en onherstelbare schade zou berokkenen. Toekenning van de in kort geding gevraagde voorzieningen zou daarentegen zeer schadelijk kunnen zijn zowel voor de belangen van het ESC en zijn administratie als voor die van het personeel van het ESC in het algemeen. Dat personeel wordt immers al bijna drie jaar vertegenwoordigd door een personeelscomité dat enkel lopende zaken kan afhandelen en dat bijgevolg niet in staat is om, door middel van een bevredigende meningsvorming en meningsuiting van het personeel, daadwerkelijk

bij te dragen aan de goede werking van de dienst noch om de andere hem bij artikel 9, lid 3, Ambtenarenstatuut opgedragen taken ten volle te verrichten.

29 Waar verzoekers er niet in zijn geslaagd, de in artikel 83, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering vereiste spoedeisendheid aan te tonen, behoeft niet te worden onderzocht of de door hen gevraagde voorlopige maatregel voorshands kan worden gerechtvaardigd door de door hen aangevoerde middelen feitelijk en rechtens.

30 Uit het voorgaande volgt, dat het verzoek in kort geding moet worden afgewezen.

DE PRESIDENT VAN DE VIERDE KAMER,

rechtdoende bij voorraad,

de advocaat-generaal gehoord,

beschikt:

1) Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.

2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Luxemburg, 15 maart 1988.

De griffier

J.-P. Giraud

De president van de Vierde kamer

G. C. Rodríguez Iglesias